

संस्कृत

कथा
3879

४१०५.

दुःखनयनी कथा

(1)

तै

श्रीगणेशायनमः॥अथअदुःखनवमीकथाप्रारंभः॥ऋषयउचुः कदाचिन्नैमिषारप्येव्यासंधर्मविदांबरं
कथयंतं कथां दिव्यामिदं मृचुर्महर्षयः॥१॥यत्तद्धर्मविदांश्रेष्ठं ब्रतानि विविधानि च॥विपाकाः कर्मणां चैव प्रा
गिनां विविधा गतिः॥२॥आकर्ण्य विस्मिताः सर्वे कौतूहलसमन्विताः॥नत्सिमधिगच्छामो नाप्रियं च कथा
मृतं॥३॥सशृणुमो वयं सद्यो ब्रतं दुःखं रं त्विदं॥येन चीर्णं न धर्मज्ञानं दुःखं न जायते॥४॥कृपां कुरु महाक्षेत्र
हिदुःखहरं ब्रतं॥श्रीव्यास उवाच॥शृण्वंतु पुरुषाः सर्वे लोककायामहर्षयः॥५॥येन रापुण्यकर्मणो हंभाह
कारवर्जिताः॥अध्यानिश्च यो नित्यं न हिंसा निरतश्च ये॥६॥यथामीलितभोक्तारः सुखिनस्ते न वै तु हि॥
गुह्यचान्युत्तु वक्ष्यामि दुःखनाशनसूचकं॥७॥येदुःखननां प्राप्य न राश्वैवानपंडिताः॥शिवांगछंति शरणं उत्प
त्ति स्थितिकारणीं॥८॥जन्मांतरशतैर्वापिनते दुःखस्य भागिनः॥ऋषय उचुः॥अदुःखनेमीनाम त्वया केयं निरू
पिता॥९॥भविष्यति कदाचैयं यदाकार्यं भविष्यति॥७॥जयां कथं गौरी विधानं कीदृशं थाते॥१०॥एतत्सर्वं विधा
सा

५

(2)

अदुःकथा

१

नेन वकुमर्हस्य शोषतः ॥ व्यासो वाचा उत द्रुह्यत मं पुण्यं ष्टु ध्वंगद तो ममा ॥ न देयं नास्तिका ये तद भक्ताय
शठाय च ॥ अहं वः श्रद्धधानेभ्यो विधिं सर्वमशेषतः ॥ समाहितमना वच्मि भवतः पुण्यदायकं ॥ सर्वस्या
धामहादेवि त्रिगुणा परमेश्वरी ॥ नित्यानंदमयी देवी तपःपारे प्रतिष्ठिता ॥ ब्रह्मांडजननी चैयं उत्पत्तिस्त्रि
ति करिणी ॥ १५ ॥ पुरुषः प्रकृतिश्चैव आत्मानं विभेदे द्विजाः ॥ यथा शिवस्तथा गौरी यथा गौरी तथा हरिः ॥
॥ १६ ॥ यथा गौरी तथा लक्ष्मी उः खपापहर्षि हरिणी ॥ सा सां ह्यजा विधाने न न कश्चिदुःखभाग्भवेत् ॥ १७ ॥ न
भस्ये शुक्ल नवमीया वीपुर्णा तिथिर्भवेत् ॥ अस्तां दीपादि रदिता सर्व उः खहरापरा ॥ १८ ॥ प्रशस्तायां न रस्नात्वा
कृत्वा नित्य विधिं ततः ॥ मौनेन गृहमागत्य संयतस्तत्परा यणः ॥ १९ ॥ अदुःखदायिनो भूत्वा चिंतुं स्थानगतस्त
था ॥ गोमयेन विलिप्तायां शुचौ मंडपिकां शुभां ॥ २० ॥ सुकुंभं स्थापयेत्तत्र कुंकुमेना लिप्यभित्तिकां ॥ आछा
दिता सधूपैस्तारयमानं हृदायिनीं ॥ २१ ॥ आचार्यानुज्ञया तस्यां जगद्धात्रीं प्रपूजयेत् ॥ पूजयेदित्योपचारैस्तान

राम

१

(2A)

त्वानत्वापुनःपुनः॥२२॥वाणकंचददौचास्यासपक्वान्नफलान्वितं॥शक्तश्चेदुपवासेननिशांजागयींरनेयेत्
॥अशक्तेनचभोक्तव्यंपयःप्राश्यमथापिवा॥फलंवापिप्रयत्नेननहिंसारतचेतसा॥रात्रौजागरणंकार्यं
नृत्यगीतादिभिस्तथा॥प्रभातेविमलेजातेरुत्वानित्यविधिंपुनः॥२५॥ब्राह्मणान्भोजयेच्छत्यासपत्नीकांशु
चींस्तथा॥देवींविमर्जयेत्पश्चादाचार्यंपूजयेत्तथा॥२६॥आचार्यस्तुस्वशाखोक्तो नववर्षाणिकारयेत्॥सुव
र्णैर्भूषितैर्वस्त्रैर्नत्वातंचसमर्चयेत्॥२७॥पुंशुवाअथशक्तेकंनारीकरैश्चवायनं॥पकान्नंनवसंख्याकंब्राह्म
णायद्विनिवेदयेत्॥२८॥पश्चाद्द्वंधुजनैःसार्धंभुंजीतभियतःशुचिः॥शुक्लकथांपुण्यतमांवाग्यतस्तुत्य
रोयतः॥सकदाचिन्नदुःखेनपूज्यतेनात्रसंशयः॥शुक्लाभोगानूयथाकामंसयातिपरमंपदं॥३०॥अत्रैवो
दाहरंतीममितिहासंपुरातनं॥अरण्येविषमेषाप्यशापदग्धाक्षराःकिल॥आसीज्जातास्मराकाचित्तिर्यग्यो
निसमारुक्ते॥कुकुटीनामतोद्यासीत्सदादुःखेनपीडिता॥तत्सरवीमर्कटीनामसचोभेशोककश्चित्ते॥
तां

(3)

अदुःकथा

२

अथ तस्मिन् चने देशे परस्परहिते रते ॥३३॥ उभावभूता सहिते विचरंत्यौ दिशो दश ॥ ततः काले मसहिता वर्षांते चागता भि
स्थिः ॥३४॥ अदुरवनवमीनामदुःखव्याधिविनाशिनी ॥ गत्वा तां कुकुटीं प्राह मर्कटीं देवयोगतः ॥३५॥ अद्य किंचिन्नभो
क्तव्यं भावाभ्यां षष्ठ्युकारणं ॥ तिर्यग्योनि गते चादौ पूर्वकर्म विपाकतः ॥३६॥ दुरवापनुत्तये चाघ्न भीक्ष्ये हं त्वया सह ॥ त
स्याहं शरणं गत्वानवमीं स्वयं न स्थिता ॥ कारयेत्वा मशं कां चोक्ष्ये शीर्णे फलानि च ॥ महाभाया प्रसादे न याहि मद्रु
हिंसया ॥ इत्थं का कुकुटीं तूष्णीं बद्धवानश्रती तदा ॥ मर्कट्यप्युरी कृत्य प्रशस्ते संवभूवतुः ॥३७॥ अथ सामर्क
टीनामगत्वा पूर्ववनं प्रति ॥ स्थित्वास्तदिनशेषं तु क्षुधिता पीडिता भ्रंशं ॥ अजानती तमेवार्थं पूर्वकर्म विशेषतः ॥३८॥
मिषांती तरसा गत्वा वनदेशे विचिन्वती ॥ ददर्श बर्हिणो जानि अती वसिष्ठिता भद्रां ॥३९॥ भक्षयित्वा मर्कटीं सा मुखं
प्रक्षाल्य धारिणा ॥ पुनस्तदंतिकं प्राप्ता ददर्श यंती क्षुधां भ्रंशं व्यथा ॥४०॥ कुपिता कुकुटी वाक्यं उवाच मर्कटीं प्रति ॥
किंचिद्भुक्तं त्वया दुष्टे ब्रजत्वां हरिसंयुता ॥४१॥ व्रतत्रष्ट्युक्ता चाधवारिवा सिमयानघे ॥ नाकरोस्तन्मवयः प्राणाः

राम
२

(3A)

मि

किंनगतास्तव ॥ ४५ ॥ केदारं शरणं याहि मया सह भयं करी ॥ देहत्यागेन योगेन गच्छावः परमं परं ॥ अथ ते निर्गते वो
भौकेदारं भूतभावनं ॥ गत्वामनः समाधाय कुकुटीमनसो स्मरन् ॥ ४७ ॥ उस्तस्येहं च सत्कुले धनाद्ये वैदपारगे
॥ इति मत्वा स्वदेहं सा देहं मन्मन्पातयत् ॥ ४८ ॥ यस्याहं शरणं गौरी नवमी स भवने धीतिः ॥ पुनर्भवेश जपत्नीर
ति मत्वा च मर्कटी ॥ ४९ ॥ अकरोत्स्य तनुत्यागं तदा स्वैव बाधिता ॥ कुकुटी सा महादेव्याः प्रसोदेन तथा कु
ले ॥ ५० ॥ विप्राणां कान्यका भूत्वा भर्ता विमलरत्नदा ॥ दिव्यवधर्मशीला सा निरतापतिसेवने ॥ ५१ ॥ इतस्त
जपत्नीत्वं प्राप्ता सा च मर्कटी ॥ उभौ जातिस्मरे जात महादेव्याः प्रसादतः ॥ ५२ ॥ अथ सा कुकुटी पंचपुत्रां जज्ञे
पितुः समाः ॥ बभूवुर्धनसंपन्नारूपशीलगुणाविता ॥ मर्कटी पुत्रशोकाती बभूव व्यथिता भृशं ॥ पूर्वकर्मस्म
रंती सा कदाचिद्देवयोगतः ॥ अपश्यन् कुकुटीपुत्रान् चैव च पितुः समाः ॥ अमारयत्स्वभृत्यैस्तान् पुत्रकान् म
र्कटी तदा ॥ तच्छिरसि गृहीत्वा तु कुकुट्यै मणिकंतदा ॥ अदुःखं नवमीं प्राप्य व्रतस्था सा बभूव सा ॥ गौरी

(5)

अडुः ९ कथा

३

कृपाविजननीजननीभक्तवत्सला ॥ शिरांस्पादाय सर्वपुत्रकांस्तानजीवयत् ॥ ५७ ॥ तद्वाणकं सुवर्णस्य शि
 रोभिः परिकल्पयेत् ॥ ५८ ॥ कुकुटीपूजयां चक्रे गौरीदुःखविनाशिनी ॥ स्वतः सदा जीवयतो भोक्तुं गृहमथा
 गतः ॥ तदा तद्वाणकं प्रेक्ष्य सुवर्णं प्रेषिताय भूत् ॥ स्वभर्त्रे पुत्रयुक्ताया दृष्ट्वा वेदय नंदिनी ॥ पुनर्वनगतं
 तास्ता स्वदर्शय मुपुत्रकान् ॥ ६० ॥ पश्य पश्य न पुनः सोयत्तरो दभृशदुःखिता ॥ आत्मानं निन्दयामास मर्कटी
 विद्वन्मोसती ॥ ६१ ॥ आगत्य सख्या सद नं आत्मानं सानि वेदयेत् ॥ पापिण्य हं दुराचारा दुर्भगा श्रुतपूर्वका ॥
 ब्रह्महत्या समायुक्तं करिष्येनात्र संशयः ॥ इत्यादृष्य सखी वाक्यं कुकुटी विस्मिता भवत् ॥ ६३ ॥ अष्टछ
 कारणं क्षिप्रं शोकसागरदायकं ॥ इदं शीलं कथं भद्रं तस्माद्दुदसि चात्मवान् ॥ ६४ ॥ सुविभागराजपलीलं मा
 न्याममसखिष्य वि ॥ मर्कटी कुकुटी वाक्यं श्रुत्वा वृत्तं न्यवेदयत् ॥ ६५ ॥ गच्छत्वा कुकुटीपुत्रैः प्रायश्चि
 त्तमकारयत् ॥ स्मरेतं च व्रतं देव्या कुसुमं च यथाविधि ॥ ६६ ॥ अथ देव्याः प्रसादेन मर्कटी सुषुवे सुतं ॥ सुंदरं

तस्मिन्

राम
३

(5A)

सुवरं नाम पृथ्वीभारसहंवरं ॥ ६७ ॥ जराजपत्नीविप्रपत्नीसुखिन्योसंबभूवतुः ॥ रहलोके दुःखितस्य अ
दुःखनवमीव्रतं ॥ ६८ ॥ सीतयातकृतं चैव दमयंत्याकृतं त्वेदं ॥ अन्यामिबद्धमिस्त्रीभिर्व्रतमाचरितं त्वेदं ॥
व्याकरोति व्रतमिदं शृणोति च कथाभिमो ॥ सा दुःखभागुन भवति सत्यं सत्यं वदा वदा भ्यहं ॥ ६९ ॥ सर्वदुः
खहरं लोके किमन्यच्छोतुमिच्छुय ॥ ७० ॥ इति श्रीकंदपुराणे अदुःखनवमीव्रतकथा समाप्तः ॥ राम ॥
श्रीशके १७२ विक्रम ० भाद्रपद ॥ ९ तदिने दंपत्यकं के वरापनाम कृष्णभटसूनु सदाशिवेन लिखित समाप्तं
॥ राम ॥ ॥ राम ॥ राम ॥ ॥ राम ॥ ॥ राम ॥ ॥ राम ॥

(5)

अड: ९
५

अड: खनवनाकशासनासा

५
५

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com